AUGUSTINUS
Klosterneuburg, 3. Drittel 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=388
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

omnē creaturā: Qua uerbū ds ē apud dm. Quare uicit. ñ ut te docēt cū dya
bolo dimicare: Et uī ā docēt es. ñ ut te sit ille q̄ pus uicit. uincēris. Nisi qꝰ
dns erat ī nobis dū insurgēt hominēs sup nos. forsitan uiuos absorbuissēt nos.
Dū irascerētur furor eorꝝ sup nos. Ja irascant. ia apte sequant. Forsitan aqua dimer
sisset nos. A quā dicit. ꝓlos peccatores. & uidebim̄ qualē aquā in consegnūb. Qui
cūq; aut consensisset illis. aqua illū oppressisset. Moreretur enī morte egiptiorꝝ. ñ transi
ret exemplo israheliturꝝ. Hostis enī frs qꝰ p aquā ꝓls israhelitarꝝ uisitat. & ipsa
aqua ꝓls egiptiorꝝ coopt ē. A qua mgt dimersisse nos. S; qualis ē ista aqua:
Torrens ē. Fluit cū impetu. s: transita ē. Torrentes enī dicunt fluuios. q̄ repenti
nis imbrib; crescūt. Magnū hnt impetū. Quisq̄s incurrent trahit. s: in q̄ dns
ñ ē. In q̄ dns ē aut. insistit torrentē anima ipsi. Adhuc fluit torrens. s: ia transiit
anima martyrū. Adhuc qm̄diu sclm hoc nascendo & morendo currit. torrs
ē. Hinc p̄secutiones de isto torrente. hinc bibit ille pm̄. capit nm̄ de q̄ dic
tū ē in psalmo. De torrente ī uia bibit. De torrente aqua illa q̄ sigēt ꝓlm p
secutorē. inde bibit ille q̄ dixit discipls. Potestis bibē calicē quē ego bibitu
rus sū: De torrente ī uia bibit. Quid ē in uia bibit: Transiens bibit. ñ be
sit. In uia bibit. qꝰ fonte de illo dictū ē. & ī uia peccatorꝝ ñ stetit. Transiens bibit.
Et q̄d inde dictū ē: Propter exaltauit caput. De torrente in mgt ī uia bibit. ꝓpter
ea exaltauit caput. Exaltatū ē enī iam caput nm̄. qꝰ de torrente ī uia bibit.
Passus ē enī dns nr. Si q̄ ia exaltatū ē caput nm̄. q̄d tunc corp torrentē: Sine du
bio qꝰ caput exaltatū ē. & corp dicet p̄ea. Torrentē p transiuit anima mea. forsi
tasse p̄ transiuit anima mea aquā sine substantia. Ecce qualē aquā dicebat. forsi
tan aqua dimersisse nos. Qualis aut ē aqua sine substantia: Primo q̄d ē for
sitan p transiuit anima mea: Quomodo potuerunt enī latini expressēruī. q̄d greci dicunt
arā. Sic enī hnt gēa exemplaria. A rā qꝰ dubitamus uerbū ē expssum ē quidē
dubitationis uerbo q̄d ē forasse. s: ñ omino hoc ē. Possum̄ illud uerbo dicē. mi
nus quidē latine connuncio. s: apto ad intelligentias uras. Quod punici dicē
rā: ñ lignū. s: quando dubitat. hoc gēci arā. hoc latini possūt ut solēt dicē pu
tas. cū ita loquunt. Putas quasi hoc: Si q̄ dicat forsitan quasi. uidetur qꝰ hoc
sonat. S; qd dixi putas. usitate dr. latine ñ ita dr. & potui illud dicē cū tac
to uobis. Sepe enī & uerba ñ latina dico. ut uos intelligatis. In sempta aut ñ
potuit hoc pomq̄d latinū ñ erat. & deficiente latinitate positū ē p eo q̄d non
hoc sonare. Sic tn intelligite dici. Putas p̄ transiuit anima mea aquā sine substan
tia: & quare dicūt putas: Quia magnitudo pricl. uix facit credibile q̄d e
uasit. Magna nece p̄tulerūt. in magnis discimuib; fuerunt. Omino sic p̄ssi sūt
ut pene uiui consentirēt. ut pene uiui absorbēt. Ja q̄ cuadentes. ia securi. s: